

هفتيوار سنٽن پريي اجتماع ۾ ٽين وارو

سنٽن پريو بيان

(Sindhi)

توبہ ڪرڻ وارن جي لاءِ انعام

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

توبہ کرن وارن جي لاءِ انعام

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

حضرت سيدنا ابودرداء رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته نُور جي پيڪر، سڀني نبين جي سرور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: "جمعي جي ڏينهن مون تي دُرُودِ شريف جي ڪثرت ڪيو، چوٽه هي يومِ مشهود آهي، هن ۾ ملائڪ حاضر ٿيندا آهن ۽ توهان مان جيڪو به مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي، ته ان جي فارغ ٿيڻ کان پهريان ان جو دُرُودِ مون وٽ پهچايو ويندو آهي." مون عرض ڪيو: ۽ اوهان جي وصال کان پوءِ؟ "فرمايائون: "اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ زمين تي حرام ڪيو آهي ته اها انبياءِ ڪرام عليههم السّلام جي جسمن

کي ڪائي." (سنن ابن ماجه، ڪتاب الجنائز، باب ذڪر وفاته ودفنه، رقم ۱۶۳۷، ج ۲، ص ۲۹۱)

بچين بے کار باتون سے پڙهين اے کاش ڪثرت سے

ترے محبوب پر ہر دم دُرُودِ پاڪ ہم مولیٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون

سنڀون نيٽون ڪري و نون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”بَيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

بدمدني ڳل: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنڀون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذْکُرْاَ اللّٰهَ، تُوْبُوا اِلَيَّ اللّٰهَ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀياري 14 سورة النحل
 آيت نمبر 125: اُدْعُ اِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ التَّمُورِ عِظَةِ الْحَسَنَةِ
 ”ترجمو ڪنز الايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي

نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علائقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس .

سڄي توبه عذاب کان بچائي ورتو

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل تفسير صراطِ الجنان جلد 4 صفحي 378 تي آهي:

حضرت سيدنا يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي قوم جا ماڻهو مُوصل جي علائقي نينوي ۾ رهندا هئا ۽ ڪُفر ۽ شِرڪ ۾ مبتلا هئا، الله تعاليٰ حضرت سيدنا يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي انهن ڏانهن موڪليو، پاڻ انهن کي ايمان آڻڻ جو حڪم ڏنو، انهن ماڻهن انڪار ڪيو ۽ حضرت سيدنا يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي ڳالهه نه مڃي، پاڻ انهن کي الله تعاليٰ جي حڪم سان عذاب نازل ٿيڻ جي خبر ڏني، انهن ماڻهن پاڻ ۾ چيو ته حضرت سيدنا يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ڪڏهن به ڪا ڳالهه غلط ناهي ڪئي، ڏسو جيڪڏهن اهي رات جو هتي رهن ته پوءِ ڪو انديشو ناهي، ۽ جيڪڏهن انهن رات هتي نه گذاري ته سمجهڻ گهرجي ته عذاب ايندو. جڏهن رات ٿي ته حضرت

يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اتان کان هليا ويا ۽ صُبح جي وقت عذاب جا آثار ظاهر ٿيا، آسمان تي ڪاري رنگ جا خوفناڪ بادل آيا، تمام گهڻو ڏونهون جمع ٿيو ۽ سڄي شهر تي چانئجي ويو. اهو ڏسي انهن کي يقين ٿي ويو ته عذاب اچڻ وارو آهي، انهن حضرت يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي ڳولهيو ته پاڻ کي نه ڏٺائون، هاڻي انهن کي اڃا وڌيڪ انديشو ٿيو ته اهي ماڻهو پنهنجي عورتن، ٻارن ۽ جانورن سان گڏ جهنگ ڏانهن نڪري پيا، ٿلها ڪپڙا پائي توبه ۽ اسلام جو اظهار ڪيو، مڙس کان گهرواري ۽ ماءُ کان ٻار جدا ٿي ويا ۽ سڀني بارگاهه الهي ۾ گريه و زاري شروع ڪري ڇڏي ۽ عرض ڪرڻ لڳا ته جيڪو دين حضرت يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کڻي آيا آهن، اسان ان تي ايمان آڻيون ٿا، پوءِ انهن سڄي توبه ڪئي ۽ جيڪي ڏوھ انهن کان ٿيا هئا انهن کي پري ڪيو، ٻين جا مال واپس موٽائي ڏنائون، ايستائين جو جيڪڏهن ٻي ڪنهن جو هڪ پٿر به ڪنهن جي بنياد ۾ لڳي ويو هو ته بنياد پٽي اهو پٿر واپس موٽائي ڇڏيو. الله تعاليٰ کان اخلاص سان مغفرت جون دعائون گهريون ته پروردگار عالم عَزَّ وَجَلَّ انهن تي رحم ڪيو، دُعا قبول فرمائي ۽ عذاب ڪڍيو ويو. (خازن، يونس، تحت الآية: ۹۸، ۳۳۵-۳۳۶)

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته حضرت سيدنا يونس عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي قوم تي انهن جي گناهن جي گهڻائي، انهن جي غفلت ۽ انهن جي سرڪشي جي سبب عذاب ٿيڻ وارو ئي هو جو انهن جي سڄي توبه ڪم اچي وئي ۽ انهن کي سڄي توبه جو انعام اهو مليو جو انهن تان عذاب ڪڍيو ويو، هن حڪايت ۾ اسان جي لاءِ بي شمار مدني گل آهن جو طرح طرح جي گناهن جي سبب، نمازون قضا ڪرڻ سبب، والدين جي نافرمانِي، ڪوڙ، غيبت، چغلي هڻڻ ۽ فلمون ڊراما، گانا باجا ٻڌڻ ۽ ڏسڻ جي سبب،

جيڪڏهن اسان جو رَبَّ عَزَّوَجَلَّ اسان کان ناراض ٿي ويو ۽ ان اسان کان رحمت پري نگاهه ڪئي ورتي ته اسان جو ڇا ٿيندو؟ تنهنڪري اڃا به وقت آهي پنهنجو پاڻ کي سنڀالي ونون، جلد کان جلد گناهن کان توبه ڪرڻ گهرجي ۽ دنيا جي عارضي لذتن جي خاطر آخرت جي دائمي تڪليفن ۽ مشقتن کي دعوت ڏيڻ بدران، پڪي سچي توبه ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي پاڪ ۽ پسنديده بانهن ۾ شامل ٿيڻ گهرجي، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جي برڪت سان دنيا ۽ آخرت سنورجي ويندي.

باغِ فردوسِ مَرَحَمَتِ فرما
میری مقبول مَعذرتِ فرما
تُوَعْنَايَتِ مُدَاوَمَتِ فرما

(وسائلِ بخشش مَرَمَم، ص75)

ياخذُ امیری مغفرتِ فرما
تُو گُناہوں کو کر مُعافِ الله!
مُصطَفٰے کا وسیلہ توبہ پر

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

توبہ جا شرط

منا منا اسلامي پاترو! ياد رهي ته توبه جي لاءِ تن (3) شرطن جو موجود هئڻ ضروري آهي، جيڪڏهن اهي شرط موجود نه هئا ته ان کي سچي توبه نه چوندا سين: (۱) ماضي تي ندامت (يعني جيڪي گناهه ٿيا آهن انهن تي شرمساري) (۲) ترڪِ گناهه (يعني گناهه کي ڇڏي ڏيڻ) (۳) اهو عزم (پڪو ارادو) ڪرڻ ته آئندهه گناهه نه ڪندس. (منح الروض الازهر، تعريف التوبه ومراتبها وامثلة عليها، ص۴۳۶)

سچي توبه ڇا ڪي چئبو آهي؟

اعليٰ حضرت، امامِ اهلِ سنّت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

فرمائن ٿا: سچي توبه جي هي معنيٰ آهي ته گناهن تي ان ڪري جو اها ان

جي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي هئي، نادرِ ۽ پريشان ٿي هڪدم ڇڏي ڏئي ۽ آئنده ڪڏهن به ان گناه جي ويجهو نه وڃڻ جو سڄي دل سان پڪو عزم ڪري، جيڪو هن جي تلافِي جو انتظام پنهنجي هٿ ۾ هجي ان کي ادا ڪري. (فتاويٰ رضويه ۱۲۱/۲۱)

هر ڏوھ جي توبه هڪ جهڙي ناهي:

منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! هر گناه جي توبه هڪ جهڙي نه ٿيندي آهي، هن باري ۾ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل تفسير صراط الجنان جلد 4 صفحي 230 تان ڪجهه مدني گل چونڊڻ جي سعادت حاصل ڪيون ٿا: ياد رهي ته هر جرم جي توبه هڪ جهڙي نه هوندي آهي، پوءِ به مختلف جرمن جي توبه به مختلف آهي جيئن جيڪڏهن الله تعاليٰ جا حق تلف ڪيا آهن، مثال طور نمازون قضا ڪيون، رمضان جا روزا نه رکيا، فرض زڪوة ادا نه ڪئي، حج فرض هئڻ جي باوجود نه ڪيو، ته انهن کان توبه هي آهي ته نماز روزن جي قضا ڪري، زڪوة ادا ڪري، حج ڪري ۽ ندامت و شرمساري سان الله تعاليٰ جي بارگاه ۾ پنهنجي تقصير (غلطي) جي معافي گهري، اهڙي طرح جيڪڏهن پنهنجي ڪن، اک، زبان، پيٽ، هٿ پير، شرمگاه ۽ ٻين عضون سان اهڙا گناه ڪيا هجن جنهن جو تعلق الله تعاليٰ جي حقن سان هجي، بانهن جي حقن سان نه هجي، جيئن غير محرم عورت ڏانهن ڏسڻ، جنابت جي حالت ۾ مسجد ۾ ويهڻ، قرآن مجيد کي بي وضو هٿ لڳائڻ، شراب نوشي ڪرڻ، گانا باجا ٻڌڻ وغيره، انهن سان توبه ائين آهي ته الله تعاليٰ جي بارگاه ۾ پنهنجي گناهن جو اقرار ڪندي، انهن گناهن تي شرمساري جو اظهار ڪندي ۽ آئنده اهي گناه نه ڪرڻ جو پختو عزم ڪندي معافي طلب ڪري ۽ ان کان پوءِ ڪجهه نه ڪجهه نيڪ عمل

ڪري، چو ته نيڪيون گناهن کي مٽائي ڇڏينديون آهن ۽ جيڪڏهن ٻانهن جا حق ضايع ڪيا هجن ته ان جون تي (3) صورتون آهن.

(1) انهن حقن جو تعلق صرف قرض سان گڏ آهي، جيئن خريد ڪيل شيءِ جي قيمت، مزدور جي اجرت يا زال جو مهر وغيره. هن صورت ۾ توبه جو طريقو هي آهي ته ان حقن کي ادا ڪري يا صاحب حق کان معافي گهري.

(2) ان حقن جو تعلق صرف ظلم سان گڏ آهي، جيئن ڪنهن کي ماريو، گار ڏني يا غيبت ڪئي ۽ ان جي خبر ان تائين پهچي وئي. هن صورت ۾ توبه جو طريقو هي آهي ته صرف صاحب حق کان معافي گهري.

(3) ان جو تعلق قرض ۽ ظلم ٻنهي سان آهي، جيئن ڪنهن جو مال چورايو، ڦريو، لوٽيو، ڪنهن کان رشوت ورتي، وياج ورتو يا جوا ۾ مال کٽيو وغيره. هن صورت ۾ توبه جو طريقو هي آهي ته اهي حق ادا به ڪري ۽ صاحب حق کان معافي به حاصل ڪري. جيڪڏهن توبه جا شرط موجود هئا ته توبه ضرور قبول ٿيندي، چو ته اهو رب تعاليٰ جو وعدو آهي ۽ پنهنجي وعدي جي خلاف ڪرڻ، الله تعاليٰ جي شان ڪريمي جي لائق ناهي. (صراط الجنان، ج ۴، ص ۲۳۰)

گر تُو ناراض هوا ميري هلاکت هو گي
 باءِ! ميں نارِ جهنم ميں جلوں گا يا رب
 عفو ڪراور سدا ڪے لئے راضى بوجا
 گر ڪرم ڪردے تو جنّت ميں رهوں گا يارب

(وسائل بخشش، ص ۸۵)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

منا منا اسلامي ڀائرو! الله تبارڪ وتعالیٰ جون رحمتون بيحد ۽ بي حساب آهن، ان ڪري سان کي گهرجي ته جڏهن به گناه ٿين ته ان جي بارگاه ۾ هڪدم توبه ڪيون. جيڪڏهن بتقاضاءِ بَشْرِيَت وري گناه ڪيون ته وري توبه ڪيون، وري خُطَا ٿي وڃي ته وري توبه ڪيون، چاهي لڪ پيرا پٽڪي وڃون، پر وري اچي ان جي دامن ڪرم سان چنبڙي وڃون ۽ هرگز هرگز مايوس نه ٿيون، ۽ يقيناً جيڪي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ سڄي توبه ڪندا آهن الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن کان گهڻو خوش ٿيندو آهي ۽ انهن تي پنهنجو خاص فضل وڪرم به ڪندو آهي. قرآن ڪريم ۾ مختلف هنڌن تي رَبِّ ڪريم **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي گناه گار بانهن کي توبه جي ترغيب ڏياري رهيو آهي، جيئن سيپاري 6 **سُورَةُ الْبَائِدَةِ** جي آيت نمبر 39 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: سو جيڪو پنهنجي ظلم کانپوءِ توبه ڪري ۽ پاڻ سڌري وڃي ته الله پنهنجي مهر (مهرباني) سان رجوع فرمائيندو. بيشڪ الله بخشيندڙ مهربان آهي.

**فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ**

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل تفسير ”صراط الجنان“ ۾ هن آيت سبگوري جي تحت لکيل آهي ته توبه نهايت نفيس شيءِ آهي، ڪيترو ئي وڏو گناه هجي، جيڪڏهن ان کان توبه ڪئي وڃي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجو حق مُعَاف فرمائيندو آهي ۽ توبه ڪرڻ واري کي آخرت جي عذاب مان نجات ڏئي ڇڏيندو آهي. (تفسير صراط الجنان، ج ۲، ص ۲۳۰)

ٻڙي ڪوشش ڪين گنه چهوڙن ڪي
ري آه ناکام بم يالهي
مجھے سچي توبه ڪي توفيق ديدے
پئے تاجدارِ حرمِ يالهي

(وسائل بخشش مُرمّم، ص ۱۱۰)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو توبه ڪرڻ نهايت ئي بهترين ۽
پسنديده ڪم آهي، اهڙي طرح هڪ ٻي هنڌ تي الله عَزَّوَجَلَّ قرآن ڪريم ۾
توبه جي ترغيب ڏياري ۽ هن جي فضيلت بيان ڪئي آهي، جيئن ارشاد ٿئي
تو:

ترجمو ڪنزالايمان: ڇا اي ايمان وارو!
الله جي طرف اهڙي توبه ڪيو جو اڳتي
جي لاءِ نصيحت ٿي وڃي.

تَوْبَةَ نَصُوحًا (پ ۲۸، التحريم: ۸)

هن آيتِ مُبَارَك ۾ بيان ٿيل لفظ ”نَصُوح“ جي معنيٰ الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ
اهڙو خالص ٿيڻ آهي جو ڪنهن قسم جي مِلَاوَت نه هجي. ٻيو خليفو،
اميرُ الْمُؤْمِنين فاروق اعظم حضرت سيدنا عمر بن خطاب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان
جڏهن ’تَوْبَةَ نَصُوحًا‘ جي باري ۾ پڇيو ويو ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد
فرمايو: هن مان مُراد هي آهي ته ڪو شخص پنهنجي ڪنهن بُري عمل کان
اهڙي توبه ڪري جو وري ڪڏهن به ان گناه ۾ نه پوي. (تفسير در منثور، ج ۸، ص ۲۲۷)

اهڙي طرح حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته

حضرت سيدنا معاذ بن جبل رضي الله تعالى عنه عرض ڪيو: يارسول الله ”توبه نصحاً“ ڇا آهي؟ ته پاڻ ڪريمين صلى الله تعالى عليه وآله وسلم فرمايو ته هن مان مراد هي آهي ته بانهو پنهنجن ڪيل گناهن تي شرمسار ٿئي، پوءِ الله عزوجل کان معافي گهري ۽ ان گناه جي طرف ڪڏهن به نه موٽي جيئن ڪير پنهنجي ٿڻ ۾ بيهر نه موٽبو آهي. ۽ حضرت سيدنا ابن مسعود رضي الله تعالى عنه فرمائين ٿا ته ”توبه نصحاً“ ڪرڻ سان تمام گناه معاف ٿي ويندا آهن“. (تفسير در منثور، ج 8، ص 224)

میں کر کے توبہ پلٹ کر گناه کرتا ہوں

حقیقی توبہ کا کر دے شرف عطا یارب

(وسائل بخشش مرمم، ص 78)

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان ته سڄي توبه ڪرڻ جون ڪيتري قدر برڪتون آهن ته توبه ڪرڻ وارن جا سڀئي گناه معاف ڪيا ويندا آهن. تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته اسان به الله عزوجل جي بارگاه ۾ باڏائي ڪري سڄي توبه ڪيون ۽ جيڪڏهن وري گناه ٿي وڃن ته بيهر توبه ڪيون ته الله عزوجل قرآن ڪريم ۾ اهڙن ماڻهن جي تعريف بيان ڪئي آهي جيئن سيپاري 4 سُورَةُ النَّسَاءِ آيت نمبر 17 ۾ ارشاد آهي :

ترجمو ڪنزالايمان: اها توبه جنهن جو قبول ڪرڻ الله پنهنجي فضل جي ذمي لازم ڪيو آهي سا انهن جي آهي جيڪي ناداني ۾ ڪا برائي ڪري وينا پوءِ ٿوري دير ۾ توبه ڪري وٺن، اهڙن تي الله پنهنجي رحمت سان رجوع ڪري ٿو، ۽ الله علم و حڪمت وارو آهي.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ

فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

حَكِيمًا

منا منا اسلامي ڀائرو! الله تعاليٰ جي (بانهي تي اها) عظيم رحمت آهي جو گناه جي بعد توبہ ڪرڻ تي مُعاف فرمائي ڇڏيندو آهي ۽ موت جي وقت تائين توبہ قبول ڪندو آهي. هتي فرمايو ويو ته جيڪو گناه ڪري ٿوري دير ۾ توبہ ڪن ته هتي ٿوري دير مان مُراد هڪ اده ڪلاڪ يا ٻه (2) چار (4) سال نه آهن بلڪ موت کان پهريان جڏهن به توبہ ڪئي اها قريب ئي شمار ٿيندي. ها جڏهن موت جو وقت اوچتو اچي وڃي ۽ غيب جو مُعاملو ظاهر ٿي وڃي ته ان وقت توبہ مقبول نه ٿيندي. ۽ پڻ اسلام ۾ توبہ جو قانون بناڻ عین حکمت ۽ علم تي مشتمل آهي. جن دینن ۾ توبہ ناهي، ان جي مڃڻ وارا گناه تي وڌيڪ دلير هوندا آهن چوٽه مايوسي جُرم تي دلير ڪري ڇڏيندي آهي ۽ مُعافي جي اُميد توبہ تي اُپاريندي آهي. (صراط الجنان، ج ۲، ص ۱۶۳)

توبہ جو انعام:

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي پياري آقا، حبيبِ ڪبريا، محمدِ مُصطفىٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به توبہ جون گهڻيون فضيلتون ۽ هن تي ملڻ وارا انعام بيان فرمايا آهن. جيئن پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عالیشان آهي: "جڏهن ٻانهو گناه ڪندو آهي، وري اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ توبہ ڪندو آهي ۽ ان تي قائم رهندو آهي ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جو هر نيك عمل قبول ڪندو آهي ۽ ان کان ٿيڻ وارو هر گناه بخشي ڇڏيندو آهي ۽ (مُعاف ٿيڻ واري) هر گناه جي بدلي جنت ۾ ان جو هڪ دَرَجو ٻُڻند ڪندو آهي ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي هر نيڪي جي بدلي ۾ ان کي جنت ۾ هڪ محل عطا ڪندو آهي ۽ حُورن مان هڪ حُور سان ان جو نڪاح ڪندو آهي!"

(بحر الدموع، ص ۲۱)

اهڙي طرح پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائين ٿا: "جيڪو هن ڳالهه

ڪي پسند ڪندو آهي ته ان جو اعمال نامو ان کي خوش ڪري، ته ان کي گهرجي ته ان ۾ استغفار جو اضافو ڪري." (مجمع الزوائد، ڪتاب، التوبه، باب الاڪثار

من الا ستغفار، رقم ۱۷۵۷۹، ج ۱۰، ص ۳۷۷) هڪ ٻي حديث شريف ۾ آهي: **اَلتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ**

كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ يعني گناه کان توبه ڪرڻ وارو ائين آهي جيئن ان گناه ڪيو

ٿي نه. (سنن ابن ماجه، ابواب الزهد، باب ذكر التوبه، الحديث ۴۲۵۰، ج ۴، ص ۴۹۱)

۽ هڪ حديث شريف ۾ آهي ته جڏهن ابليس چيو: "اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي تنهنجي عزت جو قسم! مان تنهنجي بانهن کي ان وقت تائين ڀٽڪائيندو رهندس جيستائين انهن جا رُوح انهن جي جسم ۾ رهندا." ته الله **عَزَّوَجَلَّ** فرمايو: "مون کي پنهنجي عزت و جلال جو قسم! جيستائين اهي مون کان بخشش گهرندا رهندا مان انهن کي بخشيندو رهندس."

(مسند امام احمد، مسند ابى سعيد الخدرى، رقم ۱۱۲۳۷، ج ۴، ص ۵۸)

نه کرنا حشر میں پُرسش مری ہو بے سبب بخشش

عطا کر باغ فردوس از پئے شاہِ اُممِ مولیٰ

(وسائل بخشش مُرَّم، ص 97)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ توبه ڪرڻ جون ڪيتري قدر فضيلتون ۽ برڪتون آهن، ۽ پڻ گناهن کان توبه ڪرڻ وارن تي الله **عَزَّوَجَلَّ** ڪيتري قدر مهربان آهي ته جيڪو بانهو هر هر گناه ڪرڻ جي باوجود توبه ڪري، ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ان جون سموريون خطائون معاف فرمائي ڇڏيندو آهي. ۽ توبه ڪرڻ وارو ڪيتري قدر انعامن جو مُسْتَحِق هوندو آهي، ان جو اندازو هن واقعي مان به لڳائي سگهجي ٿو. جيئن ته

توبه ۽ ابوالبشر عَلَيْهِ السَّلَام

حضرت سيدنا حسن بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ كان روايت آهي ته جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا آدم عَلِي تَيْبَتَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي توبه قبول فرمائي ته ملائڪن اُن کي مُبارڪ باد ڏني ۽ حضرت سيدنا جبرائيل ۽ حضرت سيدنا ميڪائيل عَلَيْهِمَا السَّلَامُ سندن بارگاه ۾ حاضر ٿي عرض ڪيو: ”اي آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ! الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان توبه قبول ٿيڻ تي اوهان جو اڪيون ٿڌيون ٿين.“ پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمايو: ”اي جبريل! جيڪڏهن هن توبه کان پوءِ به سوال ٿيو ته منهنجو مقام ڪٿي هوندو؟“ الله عَزَّوَجَلَّ پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ ڏانهن وحي موڪلي ته ”اي آدم! اوهان پنهنجي اولاد جي لاءِ وراثت ۾ ٽڪاوت، ڏک ۽ توبه کي چڏيو آهي جيڪو به مون کي پڪاريندو مان ان جي پُڪار ٻڌندس، جيئن اوهان جي پُڪار ٻڌي ۽ جيڪو مون کان مغفرت طلب ڪندو مان ان کي عطا ڪندس، چوٽه مان ويجهو ۽ دُعا قبول فرمائڻ وارو آهيان، اي آدم! مان توبه ڪرڻ وارن کي قبرن مان ان حال ۾ اٿاريندس جو اهي خوش هوندا ۽ مُرڪندا هوندا ۽ انهن جي دُعا مقبول ٿيندي.“ (احياء العلوم، ج ۴، ص ۷)

مغفرت کا ٻوں تجھ سے سُوالی
پھیرنا اپنے در سے نہ خالی
مجھ گنہگار کی التجاء ہے
یا خدا تجھ سے میری دُعا ہے

(وسائل بخشش مُرّم، ص 136)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ڏنو اوهان ته توبه ڪرڻ وارو ڪيتري قدر خوش نصيب آهي جو الله عَزَّوَجَلَّ اهڙي شخص کي گهڻو پسند ڪندو آهي،

جيڪي سچي توبه ڪندا آهن ۽ انهن کي انعامن ۽ اڪرامن سان به نوازيندو آهي ۽ اهو به معلوم ٿيو ته توبه ڪرڻ وارو الله **عَزَّوَجَلَّ** جو ايتري قدر مُقَرَّب ۽ پسندیده ٻانهو بڻجي ويندو آهي جو ان جون دُعائون به قبول ٿيڻ لڳنديون آهن، پر افسوس! ايتري قدر انعامن ۽ نوازشن جي باوجود اسان پنهنجي رَب **عَزَّوَجَلَّ** جي نافرمانين ۾ مشغول آهيون ۽ توبه ۾ بهانا ڪندا رهندا آهيون. زندگيءَ کي غنيمت سمجهندي جلد کان جلد سچي توبه ڪرڻ گهرجي. اسان جي بزرگانِ دين جو هي عالم هو جو جڏهن انهن کي ڪو نصيحت جي ڳالهه ٻڌائيندو ۽ توبه جي ترغيب ڏياريندو ته انهن تي خوفِ خدا طاري ٿي ويندو هو ۽ پوءِ اهي نيڪ حضرات اهڙي پڪي توبه ڪندا هئا جو مرڻ گهڙيءَ تائين ان تي قائم رهندا هئا، جيئن ته

شرابي نوجوان ولايت جي منزل تي

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** پنهنجي ڪتاب نيڪي جي دعوت ۾ نقل فرمائڻ ٿا: حضرت سيدنا عُبَيْدُ الْعَلَامِ **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَام** نوجوان هئا ۽ (توبه کان پهريان) فسق ۽ فجور ۽ شراب نوشي ۾ مشهور هئا، هڪ ڏينهن حضرت سيدنا حسن بصري **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي** جي مجلس ۾ آيا، حضرت سيدنا حسن بصري **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي** هن آيت شريف جي تفسير بيان ڪري رهيا هئا:

تَرَجَمُوا كُنُزَ الْإِيمَانِ: ڇا ايمان وارن جي واسطي اڃا اهو وقت نه آيو جو انهن جون دليون جُهڪي وڃن الله جي ياد (جي لاءِ)

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ (پ 27 الحديد 16)

ڀاڻ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ايڏو ته اثراتو بيان فرمايائون جو ماڻهن تي گريه (يعني روئڻ) طاري ٿي ويو، هڪ نوجوان بيهي چوڻ لڳو: يا سيدي! ڇا الله

تعالیٰ مون جهڙي فاسق ۽ فاجر جي توبہ قبول ڪندو جڏهن مان توبہ ڪيان؟
 شيخ فرمايو: بیشڪ الله تعالیٰ تنهنجي توبہ قبول فرمائيندو، جڏهن عتبه
 الغلام عليه رَحْمَةُ اللهِ السَّلَام هي ڳالهه ٻڌي ته سندن جو چهرو پيلو ٿي ويو، سڄو
 بدن ڏڪڻ لڳو، رڙيون ڪرڻ لڳا ۽ غش ٿي ڪري پيا، جڏهن هوش آيو ته
 حضرت سيدنا حسن بصري عليه رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي سندن جي ويجهو اچي اهي شعر
 پڙهيا:

أَيَا شَابَانَ الرَّبِّ الْعَرْشِ عَاصِي أَتَدْرِي مَا جَزَاءُ ذَوِي الْمَعَاصِي

(اي رب العرش جي نافرمان ڪرڻ وارا نوجوان! ڇا تون ڄاڻي ٿو ته گنهگارن
 جي سزا ڇا آهي)

سَعِيرٌ لِلْعَصَاةِ لَهَا زَفِيرٌ وَغَيْظٌ يَوْمٍ يُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي

(نافرمانن جي لاءِ گرجڻ واري جهنم آهي جنهن ۾ گرج ٿيندي ۽ جنهن ڏينهن
 پيشانين سان پڪڙيا ويندا، ان ڏينهن غضب ٿيندو)

فَإِنْ تَصْبِرْ عَلَى النَّيِّرَانِ فَأَعِصْهُ وَإِلَّا كُنْ مِنَ الْعِصِيَانِ قَاصِي

(پس جيڪڏهن تو باهه تي صبر ڪري سگهين ته نافرمان ڪري وٺ، نه ته
 نافرمان ڪان پري ٿي وڃ)

وَفِيمَا قَدْ كَسَبْتَ مِنَ الْخَطَايَا رَهْنَتِ النَّفْسِ فَاجْهَدِي فِي الْخَلَاصِي

(تو جيڪي گناهه ڪيا آهن ان ۾ تو پنهنجي نفس کي ڦاسائي ڇڏيو، ته هاڻي
 نجات جي لاءِ ڪوشش ڪر)

عتبه الغلام عليه رَحْمَةُ اللهِ السَّلَام تي رقت طاري هئي، جڏهن ڪجهه هوش آيو
 ته چوڻ لڳا: اي شيخ! ڇا مون جهڙي ڪميٽي جي توبہ به رب رحيم عَزَّوَجَلَّ

قبول فرمائيندو؟ شيخ فرمايو: ڇو نه، الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي گنهگار ٻانهي جي توبه ۽ معافي قبول فرمائيندو آهي، پوءِ حضرت سيدنا **عُتْبَةُ الْعَلَامِ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامِ** تي دعائون ڪيون:

﴿1﴾ اي منهنجا الله **عَزَّوَجَلَّ**! جيڪڏهن تو منهنجي توبه قبول ڪري ورتي ۽ منهنجا گناهه معاف فرمايا آهن ته مون کي اهڙي فهم (يعني سمجهداري) ۽ ياداشت عنايت ڪر جو دين جا علم ۽ قرآن ڪريم مان جيڪو ٻڌان حفظ (يعني ياد) ٿي وڃي ﴿2﴾ اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي پُرسوز آواز جي اعزاز سان نواز، جيڪڏهن ڪو پٿر دل به منهنجي قراءت ٻڌي ته ان جي دل به نرم ٿي وڃي ﴿3﴾ اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! رزق حلال عطا فرمائ ۽ اتان روزي عطا فرمائ جنهن جو مون کي گمان به نه هجي، الله تعاليٰ سندن سڀني دعائون قبول ڪيون، انهن جو حافظو وڌيڪ مضبوط ٿي ويو، جڏهن اهي قرآن ڪريم جي تلاوت ڪندا هئا ته سندن تلاوت ٻڌي گنهگار تائب ٿي ويندا هئا، سندن گهر ۾ روزانو ٻوڙ جو هڪ پيالو ۽ ٻه مانيون رکيل هونديون هيون ۽ خبر نه پوندي هئي ته ڪير ٿو رکي وڃي، انهيءَ حالت ۾ انهن جو انتقال ٿيو.

(مڪاشفة القلوب ص 28، 29 از نيڪي جي دعوت، صفحہ ۴۰۰)

عزيزا! ياد ڪر جس دن كه عزرائيل آئیں گے
جہاں كے سَغَل میں شاغل، خدا كے دِكْر سے
نہ جاوے كوئی تيرے سنگ، اكيلا تو نے جانا ہے
ڪرے دعوىٰ كه یہ دُنیا مِرا دائِم ٿهڪانا ہے
غافل

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

موت نه عمر ڏسندو نه مهلت ڏيندو

منا منا اسلامي پاڻرو! ٿورو غور ڪيو حُجَّةَ الْإِسْلَامِ حضرت سيدنا

امام ابو حامد محمد بن محمد عزالهي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪيتري قدر نصيحت آموز واقعو نقل ڪيو آهي ته جڏهن حضرت حسن بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بيان ڪري رهيا هئا ته حضرت سيدنا عتمة الغلام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تي ان بيان جو ڪيترو اثر ٿيو جو پاڻ بي هوش ٿي ويا ۽ آخرڪار انهيءَ مجلس ۾ اهڙي توبه ڪئي جو ان جو انعام اوهان کي دنيا ۾ به نصيب ٿيو. ان ڪري اسان کي به گهرجي ته اسان به پنهنجي گناهن کان سڄي توبه ڪيون، چوٽه زندگي جو ڪو ڀروسو ناهي، روزانو اٿندڙ جنازا ۽ روزانو ٿيندڙ وارا عبرت ناک واقعا اسان کي خبردار ڪندا ۽ جهنجهوڙيندي موت کان پهريان حياتي کي غنيمت سمجهڻ جي صدا ڏئي رهيا آهن، پر هن تي اهو ئي ڪن ڏيندو آهي، جنهن کي آخرت جي بهتري جي ڳڻتي هوندي آهي. روز روز موت جو شڪار ٿيڻ وارن ۾ جوان، پوڙها ۽ ٻار به هوندا آهن، موت ڪنهن جي عمر يا مرتبي کي ناهي ڏسندو، ڪنهن نادار ۽ مالدار جو پرواهه ناهي ڪندو، ڪنهن جي مشغوليت يا فرصت کي خاطر ۾ ناهي آڻيندو، ساهه پورا ٿي ويا، ته موت گهڙي ڪن ۾ قبر جي حوالي ڪري ڇڏيندو آهي .

موت آئي پهلوڻ بهي چل ڏيئي

ڳر جهڻا ميں سو برس ٿو جي بهي لے

(وسائلِ بخشش مرمم، ص 711)

12 مڊني ڪمن مان 1 مڊني ڪم هفتيوار مڊني مذاڪرو:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ تبليغ قرآن وسنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جو مشڪبار مڊني ماحول سني صحبت فراهم ڪندو آهي، ان جي برڪت سان لکين ماڻهو گناهن پري زندگي کان توبه ڪري نيڪين پري زندگي گذاري رهيا آهن. ذيلي حلقي جي 12 مڊني ڪمن مان هفتيوار

هڪ مَدَنِي ڪم ”مَدَنِي مذاڪري“ ۾ اَوَّل تا آخر شرڪت به آهي. مَدَنِي مذاڪري جي ته ڇا ڳالهه آهي ان ۾ شيخ طريقت، اميرِ اهلَسُنَّتِ دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه کان پڇيل مُختلف سُوالن جا دلچسپ جوابن جي صورت ۾ عِلْمِ دِين حاصل ٿيندو آهي ۽ عِلْمِ دِين جي فضيلت ۾ ايندو آهي ته حضرت سيّدنا اَبُوذَر غفاري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: حُضُورُ پُرُتُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي ارشاد فرمايو: اي اَبُوذَر! (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) توهان جو هن حال ۾ صُبْح ڪرڻ جو توهان الله عَزَّ وَجَلَّ جي ڪتاب مان هڪ آيت سڪي هجي، اهو توهان جي لاءِ 100 رڪعت نفل پڙهڻ کان بهتر آهي ۽ توهان جو هن حال ۾ صُبْح ڪرڻ جو توهان عِلْمِ جو هڪ باب سڪيو هجي، جنهن تي عمل ڪيو ويو هجي، يا نه ڪيو ويو هجي، ته اهو توهان جي لاءِ 1000 رڪعت نفل پڙهڻ کان بهتر آهي. (ابن ماجه، ڪتاب السنه، ج 1، ص 142، حديث 219)

منا منا اسلامي پائرو! اچو! هتوهت اسان سڀ به نيٽ ڪيون ٿا ته هر هفتي مَدَنِي مُذاڪري ۾ اَوَّل کان آخر تائين شرڪت ڪي يقيني بڻائينداسين ۽ ٻين اسلامي پائرن کي به مَدَنِي مُذاڪري ۾ شرڪت جي دعوت ڏيندا رهنداسين، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ عالمي مَدَنِي مرڪز فيضانِ مدينه باب المدينه (ڪراچي) کان علاوه، ملڪ ۽ بيرون ملڪ هر هفتي ڪيئي عاشقانِ رسول، انفرادي ۽ اجتماعي طور تي مَدَنِي مذاڪري ۾ شرڪت جي سعادت حاصل ڪندا آهن، ڪيئي مَدَنِي مذاڪرن ۾ خصوصي طور تي زندگي جي مختلف شعبن سان تعلق رکڻ وارن ماڻهن جي شرڪت جو سلسلو به هوندو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ انهن مَدَنِي مذاڪرن جا قيمتي مَدَنِي گل، رسالن جي صورت ۾ به مڪتبه المدينه تان وقت بوقت شائع ٿيندا رهندا آهن، انهن

مدني مذاڪرن جون اڃا تائين 12 قسطون شائع ٿي چڪيون آهن.

هر هفتي مدني مذاڪري ۾ پابندي سان شرڪت جي برڪت سان

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ان جون خوب خوب برڪتون حاصل ٿينديون. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ**

ڪيئي اسلامي پائر مدني مذاڪري جي برڪت سان پنهنجي گناهن پري زندگي کان توبه ڪري چڪا آهن، اچو! ترغيب جي لاءِ هڪ مدني بهار

ٻڌون ٿا، جيئن ته

مادرن نوجوان جي توبه

منڊي بهاءُ الدين (صوبه پنجاب، پاڪستان) جي مُقيم هڪ اسلامي پاء

جي بيان جو خلاصو آهي ته دعوتِ اسلامي جو مدني رنگ چڙهڻ کان

پهريان فيشن جي هلاڪت خيز واڌين ۾ پتڪي رهيو هئس. عجيب و

غريب ڪٽ شت وارا ڪپڙا پائڻ کي زندگي جو مقصد سمجهي رکيو هو،

هر وقت دل و دماغ تي فيشن جو پوت سوار رهندو هو. مطلب ته مان ياد

الهي کان بلڪل غافل، دنيا جي رنگينين ۾ گم، زندگي جا قيمتي لمحا

برباد ڪري رهيو هئس. رمضان المبارڪ جي رحمتن پرين گهڙين ۾ مون

تي ڪرم ٿي ويو. منهنجي ملاقات هڪ مبلغ دعوتِ اسلامي سان ٿي،

جنهن روزن جون حقيقي برڪتون ماڻڻ جي لاءِ آخري عشري جي اجتماعي

اعتڪاف جي پرپور ترغيب ڏياري. **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** جي فضل و ڪرم سان

اعتڪاف جي سعادت ملي وئي، جتي پرسوز بيان سحر ۽ افطار جا روحاني

منظر گهڻا وڻيا، ڪرم وڏو ڪرم اهو جو اميراهلسنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةَ** جي

علمي ”مدني مذاڪرن“ ۽ رقت انگيز دعائن دل تان گناهن جو ميل صاف

ڪري ڇڏيو. منهنجي گناهن سان تاريڪ زندگي ۾ عشقِ مصطفىي جي

روشنِي ڦهلجي وئي. ان ڪري مون باقي پساھن کي غنيمت سمجھي، بارگاہِ الٰھي مان مغفرت طلب ڪندي پنهنجي گناھن کان سچي توبہ ڪئي ۽ امير اھلسُنَّت دَامَتْ بَرَڪَاتُھُمْ اَلْعَالِيہ کان بيعت جو شرف حاصل ڪيو ۽ سُنَّتِن پري زندگي گذارڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اختيار ڪري ورتو. اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ عَزَّ وَجَلَّ ڏاڙھي شريف رکي ورتي، سبز سبز عمامو شريف سجائي ورتو ۽ هفتيوار سُنَّتِن پري اجتماع ۾ شرڪت منهنجو معمول بڻجي ويو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعا جي قبول نه ٿيڻ جا 10 سبب

منا منا اسلامي پائرو! افسوس! صد افسوس! اسان روز روز حادثن ۽ اوچتي موت جي عبرتناڪ واقعن مان نصيحت حاصل ڪرڻ بدران، ڏينهن رات الله عَزَّ وَجَلَّ جي نافرماني ۾ وڌندا پيا وڃون. ياد رکو! جتي توبہ ڪرڻ جا گهڻا انعام آهن، اتي گناھن ۾ مُسْتَعْرِق رھڻ ۽ توبہ نه ڪرڻ جون آفتون پڻ آهن. حُجَّةُ الْاِسْلَام حضرت سيڏنا امام ابو حامد محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل فرمائن ٿا: "بيشڪ گناھ ڪرڻ سان دل ڪاري ٿي ويندي آهي ۽ دل جي ڪاراڻ جي علامت ۽ سڃاڻپ هيءُ آهي ته گناھن کان گھبراهت نه ٿيندي، اطاعت جي سعادت نه ملندي ۽ نصيحت اُٿر ناهي ڪندي. اي عزيز! توهان ڪنهن به گناھ کي مَعْمُولِي نه سمجهو." (مُنْهَاجُ الْعَابِدِينَ، الباب الثاني، العقبة الثانية وهي عقبة التوبة، ص ۲۴) گناھن جي ڪثرت جي سبب بيان ڪيل نحوستن کان سواءِ دعا جو قبول نه ٿيڻ به تمام وڏي نحوست آهي. جيئن حضرت سيڏنا ابراهيم بن ادهم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ ڏينهن بازار مان گذري رهيا هئا ته ماڻهن ڏٺو ته عقيدت ۾ اوهان جي چوڌاري گڏ ٿي ويا ۽

عرض ڪرڻ لڳا: حُضُور! اللهُ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي لازيم ڪتاب قرآن ڪريم فرمايو آهي: **أُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ** (پ 24۲، المؤمن: ۱60) (تَرْجَمُو كِتَابَ الْإِيمَانِ: مون کان دعا گهرو ته مان قبول ڪندس). اسان هڪ عرصي کان دعائون ڪري رهيا آهيون پر قبول نه ٿيون ٿين.

حضرت سيدنا ابراهيم بن ادهم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو: ڏه (10) شين جي سبب توهان جون دليون مُردَه ٿي چڪيون آهن .

❁ توهان اللهُ عَزَّوَجَلَّ کي خَالِقِ ۽ مَالِكِ مِجُو ٿا، پر ان جو حق ادا نٿا ڪيو (يعني ان جي اطاعت ۽ فرمانبرداري نٿا ڪيو) ❁ قرآن پاڪ جي تلاوت نه ڪيو ٿا، پر ان تي عمل نٿا ڪيو ❁ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مَحَبَّتِ جي دعويٰ ڪندي به سُنَّتِ رَسُوْلِ كَانِ مُنْهِن قَيْرِيُو ٿا ❁ شيطان سان دُشْمَنِي جا دعويدار به آهيو ۽ ان جا پيروڪار به ❁ توهان کي جَنَّتِ ۾ وڃڻ پسند نه آهي پر ان کي حاصل ڪرڻ وارو ڪو عمل ڪرڻ پسند نٿا ڪيو ❁ جَهَنَّمِ کان ڊڄڻ جو اِثْرَارِ به آهي، پر عمل ان ۾ پاڻ کي ڪيرائڻ وارا آهن ❁ مَوْتِ جي بَرْحَقِ هئڻ تي يقين رکو ٿا، پر پوءِ به ان جي لاءِ ڪجهه تياري نٿا ڪيو ❁ بين جا عيب تلاش ڪرڻ ۾ مصروف آهيو ۽ پنهنجن عيبن کان چشم پوشي ڪيو ٿا ❁ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جون نعمتون کائو ٿا، پر ان جو شڪر ادا نٿا ڪيو ❁ پنهنجي مُردن کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ لاهيو ٿا، پر پوءِ به عبرت حاصل نٿا ڪيو. (پوءِ پاڻ ئي سوچيو! بلا اوهان جون دُعائون ڪيئن قبول ٿين؟) (وفيات الاعيان ، ۱/ ۳۹۵)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

صَلوٰةُ التَّوْبَةِ جي عادت بڻايو:

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا ابراهيم بن اذهم رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ

دُعا جي قبول نه ٿيڻ جا 10 سبب بيان فرمايا آهن، اسان غور ڪيون ته شايد ئي ڪو سبب اهڙو هجي جيڪو اسان ۾ نه موجود هجي. تنهنڪري جيڪڏهن اسان به چاهيون ٿا ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان سان راضي ٿئي ۽ اسان جي دُعائن کي قبول فرمائي ته ان جي لاءِ اسان کي سڄي دل سان توبه ڪرڻي پوندي. توبه ڪرڻ جو هڪ طريقو اهو به آهي ته حتي الامكان اڪيلائي ۾ صَلوٰةُ التَّوْبَةِ پڙهڻ واري مدني انعام تي عمل ڪندڙ عاشقانِ رسول جي صحبت اختيار ڪري به (2) رڪعت صَلوٰةُ التَّوْبَةِ پڙهڻ جو معمول بڻايون، صَلوٰةُ التَّوْبَةِ وارو مدني انعام چا آهي، اچو! اسان به ٻڌون ٿا، جيئن اميرِ اهلست دامت برڪاتهم العالیه اسلامي ڀائرن جي 72 مدني انعامات مان مدني انعام نمبر 16 ۾ فرمائن ٿا: "چا اڄ توهان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو (بهتر هي آهي ته سمهڻ کان اڳ) صَلوٰةُ التَّوْبَةِ پڙهي ڪري سڄي ڏينهن جي بلڪ پوئين تمام گناهن کان توبه ڪري ورتي؟ ۽ خدانخواستہ گناه ٿيڻ جي صورت ۾ فوراً توبه ڪري آئنده اهي گناه نه ڪرڻ جو عهد ڪيو؟"

اي ڪاش! هن مدني انعام تي عمل سان گڏوگڏ ٻين پيارن مدني انعامن تي روزانو عمل ۽ فڪرِ مدينه جي سعادتِ عظميٰ به نصيب ٿيندي رهي.

صَلوٰةُ التَّوْبَةِ پڙهڻ کان پوءِ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانين ۽ رَبِّ تَعَالَى جا احسان، پنهنجي ڪمزوري ۽ جهنم جي عذابن کي ياد ڪري لڙڪ وهايو، جيڪڏهن روئڻ نه اچي ته روئڻ وارن جهڙي صورت ئي بڻايو. ان کان پوءِ توبه جي شرطن کي سامهون رکي رَبِّ تَعَالَى جي بارگاہ ۾ مُعافي طلب

ڪيو ۽ ان طرح دُعا ڪيو: "اي منهنجا مالڪ! تنهنجو هي نافرمان ٻانهو جنهن جو وار وار گُناهن جي سمنڊ ۾ ٻڏل آهي، تنهنجي پاڪ بارگاہ ۾ حاضر آهي، يا الله **عَزَّوَجَلَّ**! آئون اقرار ڪيان ٿو ته مون ڏينهن جي روشنيءَ ۾ ۽ رات جي اونداهيءَ ۾، لڪي ڪري يا ظاهر ۾، ڄاڻي وائي، ان ڄاڻائي ۾ تنهنجون نافرمانيون ڪيون آهن، يقيناً مون توکي ناراض ڪرڻ ۾ ڪا ئي ڪسر نه ڇڏي آهي، پر اي مولا! تون غفور ۽ رحيم آهين، تون ٻانهي تي ان کان وڌيڪ مهربان آهين جيترو هڪ ماءُ پنهنجي اولاد تي شفقت ڪندي آهي، اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! جيڪڏهن تُو منهنجي گُناهن تي پڪڙ ڪئي ته مون کي جهنم جي باه ۾ سڙڻو پوندو، جنهن جو عذاب گهڙي پر جي لاءِ سهڻ جي مون ۾ طاقت ناهي، اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! مان سڄي دل سان تنهنجي بارگاہ ۾ پنهنجي گُناهن کان توبه ڪيان ٿو، يا الله **عَزَّوَجَلَّ**! منهنجي هيڻائپ تي رحم فرما، اي منهنجا پروردگار **عَزَّوَجَلَّ**! منهنجي گُناهن کي مُعاف فرما، اي منهنجا پروردگار **عَزَّوَجَلَّ**! منهنجي گُناهن کي مُعاف فرما، اي منهنجا پروردگار **عَزَّوَجَلَّ**! منهنجي گُناهن کي مُعاف فرما، اي منهنجا مولا **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي سڄي توبه جي توفيق ڏي، جيڪا عبادتون ادا ٿيڻ کان رهجي ويون هجن، انهن کي ادا ڪرڻ جي همت ڏي، جن ٻانهن جا حق مون تَلَف ڪيا، انهن کان به مُعافي گهرڻ جو حوصلو عطا فرما، اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! تون هر شيءِ تي قادر آهين، تُو انهن کي مون سان راضي فرمائي ڇڏ، يا الله **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي آئنده زندگي ۾ گُناهن کان بچڻ تي استقامت عطا فرما، اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! مون کي پنهنجي خوف سان معمور دل، روئڻ واري اک ۽ ڏڪڻ وارو بدن عطا فرما.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

يارب! میں ترے خوف سے روتا رہوں ہر دم
دیوانہ شہنشاہِ مدینہ کا بنا دے (وسائلِ بخشش، ص ۱۱۹)

توبہ جي قبولیت جي خبر کٿين پوندي؟

ان کان پوءِ ان جڳهه تان هن يقين سان اٿيو جو رحيم ۽ ڪريم پروردگار، الله عَزَّوَجَلَّ! توبه قبول ڪري ورتي آهي. پوءِ هڪ نئي عزم سان گڏ نئين ۽ پاڪيزه زندگي جو آغاز ڪيو ۽ اڳوڻن گناهن جي تلافِي ۾ مصروف ٿي ويو. حضرت سيدنا امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکن تا: هڪ عالم کان پڇيو ويو: هڪ ماڻهو توبه ڪري، ته ڇا هن کي معلوم ٿي سگهي ٿو ته ان جي توبه قبول ٿي آهي يا نه؟ فرمايائون: "هن ۾ حڪم ته نشو ڏئي سگهجي، پر ان جي نشاني آهي، جيڪڏهن پنهنجي پاڻ کي آئنده گناهن کان بچندو ڏسي ۽ هي ڏسي ته دل خوشي سان خالي آهي ۽ رَبِّ تَعَالَى جي سامهون نيڪ ماڻهن جي ويجهو هجي، بُرن کان پري رهي، توري دنيا کي گهڻو سمجهي، ۽ آخرت جي گهڻي عمل کي ٿورو سمجهي، دل هر وقت الله عَزَّوَجَلَّ جي فرضن ۾ مصروف رهي، زبان جي حفاظت ڪري، هر وقت غوروفڪر ڪري، جيڪي گناه ڇڪو آهي، ان تي ڏک، ڪاوڙ ۽ شرمندگي محسوس ڪري (ته سمجهي وٺو ته توبه قبول ٿي

وئي. (مکاشفة القلوب، الباب الثامن في التوبة، ص ۲۹)

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي، دينِ متين جي خدمت سر اُنجام ڏيڻ جي لاءِ گهڻن شعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي، انهي مان هڪ شعبو "مجلسِ اصلاحِ براءِ ڪهلاڙيان" به آهي.

مجلسِ اصلاحِ براءِ ڪهلاڙيان!

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تَبْلِيغِ قُرْآنِ وَسُنَّتِ جِي عَالَمِگِيرِ غَيْرِ سِيَّاسِي تَحْرِيڪِ
 دَعْوَتِ اِسْلَامِي جَتِي مُخْتَلَفِ شُعْبِنِ ۾ دِينِ جِي خُدْمَتِ جُو مَدَنِي ڪَمِ
 سِرْاُنْجَامِ ڏٺِي رَهِي آهي، اتي رانديگرن جِي اِصْلَاحِ ۽ تَرْبِيَتِ جِي لاءِ به هڪ
 شُعبو ”مجلسِ اِصْلَاحِ بَرَاءِ ڪَهَلَاڙِيَان“ جِي نالي سان قائم ڪيو ويو آهي،
 جنهن جو بُنيادي مَقْصِدِ راندين سان لاڳاپيل ماڻهن ۾ دَعْوَتِ اِسْلَامِي جِي
 مَدَنِي پيغامِ کي عام ڪرڻ ۽ انهن کي دَعْوَتِ اِسْلَامِي جِي مَدَنِي ماحول
 سان وابسته ڪندي، هن مَدَنِي مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دُنيا جِي
 ماڻهن جِي اِصْلَاحِ جِي ڪوشش ڪرڻي آهي. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ جِي مُطَابِقِ
 زِنْدَگِي گُذَارڻِ جُو مَدَنِي ذَهْنِ ڏيڻِ آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن شعبي جِي ذمہ
 داران جِي اجتماعي ۽ انفرادي ڪوشش سان رانديگر به مَدَنِي انعامات جا
 عامل، مَدَنِي قافلن جا مسافر، هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۽ هفتيوار مَدَنِي
 مذاڪري ۾ شرڪت جِي سعادت حاصل ڪندا آهن.

الله ڪرم ایسا ڪرے تجھ پہ جہاں میں
 اے دعوتِ اسلامی تیری دھوم مچی ہو

صَلُّوا عَلَيِ الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيِ مُحَمَّدٍ

توبہ کان پوءِ ڇا ڪري؟

منا منا اسلامي پائرو! انسان جڏهن گناهن کان توبه ڪري وٺي ته
 هاڻي ان کي ڪيئي ته سڀ کان پهريون هي ڪم ڪري جو ڪنهن نموني
 گناهن جي سڃاڻپ حاصل ڪري، ته جيئن مستقبل ۾ ڪنهن قسم جي گناه
 جي ڪرڻ کان بچي سگهي، هن جي لاءِ دَعْوَتِ اِسْلَامِي جِي اِشَاعَتِي اِداري

مکتبہ المدینہ جا شایع ٿیل ڪتاب مثلاً اِحیاءُ العلوم، منهاجُ العابدین، مکاشفۃ القلوب ۽ جہنم میں لے جانے والے اعمال (جلد 2، 1) جو مُطالعو بہ بی حد مُفید آھی. پوءِ انهن گناهن کان مڪمل پرہیز ڪري ۽ هر ان ڪم کان بچڻ جي ڪوشش ڪري، جيڪو گناهہ ڏانهن وٺي ويندڙ آهي، ان کان علاوه ڪثرت سان نيڪيون ڪرڻ ۾ مَشغُول ٿي وڃي ته نيڪين جي نُور سان گناهن جون اونداهيون ختم ٿي وينديون، جيئن ته مدني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به انهيءَ طرف اشارو ڪندي فرمايو: اَتَّبِعِ السَّبِيَّةَ الْحَسَنَةَ تَبَحُّهَا گناهہ کان پوءِ نيڪي ڪري ونو، اها ان کي مٿائي ڇڏيندي. (المسند للامام احمد بن حنبل، حديث ابي ذر الغفاري، رقم 21360، ج 8، ص 92) هڪ ٻي حديث شريف ۾ آهي: "ان ماڻهو جو مثال جيڪو پهريان بُرائين ۾ مَشغُول هو، پوءِ نيڪ اعمال ڪرڻ لڳو، ان شخص جيان آهي جو جنهن جي بدن تي تنگ زرہ هجي، جيڪا ان جي گردن کي گهٽو ڏئي رهي هجي، پوءِ ان هڪ نيڪ عمل ڪيو ته ان زرہ جو هڪ حلقو کلي ويو، پوءِ ٻيو نيڪ ڪم ڪيو ته ٻيو حلقو کلي ويو (۽ پوءِ نيڪ عمل ڪندو ويو) ايستائين جو اها تنگ زرہ کلي زمين تي ڪري پئي." (المعجم الكبير، رقم 483، ج 14، ص 282)

ڪرڪے توبه میں پھر گناہوں میں

ہو ہی جاتا ہوں مُبتلا یا رب

طالبِ مغفرت ہوں یا اللہ

بخش حيدر کا واسطہ يا رب

(وسائلِ بخشش مُرمّم، ص 80، 79)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

توبہ تي استقامت ڪيئن حاصل ڪجي؟

منا منا اسلامي ڀائرو! هن ڳالهه ۾ ڪو شڪ ناهي ته عبادت جي ادائينگي ۽ ڳناهن کان بچڻ تي استقامت اختيار ڪرڻ، عام طور دُشوار محسوس ٿيندو آهي. پر اها دُشواري ان وقت تائين محسوس ٿيندي آهي، جيستائين اسان جي سامهون ڪو شخص انهن کي استقامت سان اپنايو نه هجي، تنهنڪري جيڪڏهن اسان تبليغ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون، ته اسان کي گهڻا عاشقانِ رسول اهڙا به نظر ايندا جيڪي مدني انعامات جا عامل هوندا، مدني قافلن جا مسافر هوندا، مدني مذاڪرن جا شوقين هوندا ۽ اجتماعي طور تي عبادتن تي استقامت حاصل ڪندڙ هوندا، انهن عاشقانِ رسول جي صحبت جي برڪت سان اسان به ڳناهن کان بچڻ ۾ ڪامياب ٿي ويندا سين. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ اسان ٻڌو ته سڄي توبه هي آهي جو ٻانهو گناه چڙي ڏئي، جڏهن ٻانهو پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاهه ۾ سڄي توبه ڪندو آهي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ان جو هر نيڪ عمل قبول ڪندو آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** ان جو هر گناه معاف فرمائيندو آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** جڏهن ٻانهي جي توبه قبول ڪندو آهي ته ان جي هر گناه جي بدلي ۾ جنت ۾ ان جا درجا ٻُڻند ڪندو آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** سڄي توبه ڪرڻ واري جي هر نيڪي جي بدلي جنتي محل عطا ڪندو آهي ۽ جنتي حُورن مان هڪ حُور سان ان جو نڪاح ڪندو آهي. منا منا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن توبه ڪرڻ وارو ٻيهر پنهنجي پاڻ

ڪي گناهن کان بچندو ڏسي، دل خوشي سان خالي هجي، بُرن ماڻهن کان پري رهي، ٿوري دنيا کي غنيمت سمجهي، آخرت جي عمل کي ٿورو سمجهي. جيڪڏهن توبه ڪرڻ وارو هر وقت الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حڪمن جي ادائينگي ڪري، زبان جي حفاظت ڪري، هر وقت شرمندگي محسوس ڪري ته قوي اُميد آهي ته اُن جي توبه قبول ٿي وئي.

منا مٺا اسلامي پائرو! اهو نادان جيڪي گناهن تي قائم رهندي توبه ڪندا آهن، ڪن کولي ٻڌي وٺن ته اهڙي شخص کي الله تعاليٰ سان مذاق ڪرڻ وارو چيو ويو آهي.

اي پنهنجي رب ڪريم **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ گناهن تي نادم ۽ شرمسار اسلامي پائرو! سڄي توبه کان پوءِ بُري صحبت ڇڏي ڏيو، سٺو ۽ پاڪيزه مدني ماحول اپنائيو ته جيئن اسان کي استقامت عطا ٿئي. سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ مدني نُسخو هي به آهي جو مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”توبه کي روايات و حڪايات“ جو مطالعو ڪيو وڃي ته جيئن توبه ڪرڻ وارن جي حڪايتن جي برڪت حاصل ٿئي، سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ مدني نُسخو هي به آهي ته هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ وقت جي پابندي سان اول تا آخر شرڪت ڪئي وڃي، سڄي توبه تي استقامت ماڻڻ جو هڪ مدني نُسخو هي به آهي ته هر مهيني گهٽ ۾ گهٽ 3 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر ڪيو وڃي، سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ مدني نُسخو هي به آهي ته مدني چينل ڏسندا رهو، سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ مدني نُسخو هي به آهي ته هفتيوار مدني مذاڪري ۾ اجتماعي يا انفرادي طور تي حاضري

ڏني وڃي، سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ مدني نسخو هي به آهي ته مدني انعامات تي عمل ڪري روزانو فڪرِ مدينه ڪيو وڃي، سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ مدني نسخو هي به آهي ته مدرسة المدينه بالغان ۾ شرڪت ڪئي وڃي، سڄي توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جو هڪ زبردست مدني نسخو هي به آهي ته ڪنهن جامع شرائط پير جي بيعت ڪئي وڃي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان ڪي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفىٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سينه تری سنّت کا مدينه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

عمامي شريف جون سنّتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنّت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي رسالي ”163 مَدَنِي گل“ مان عمامو شريف ٻڌڻ جون سنّتون ۽ آداب ٻڌون ٿا.

پهريان به (2) فرمانِ مصطفىٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه ٿين: ”عمامي

1... مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

سان گڏ ٻه رڪعتون نماز (پڙهڻ) بغير عمامي جي ستر 70 رڪعتن کان افضل آهي.⁽²⁾ ”توپي تي عمامو اسان ۽ مشرڪن جي وچ ۾ فرق آهي، هر ور جيڪو مسلمان پنهنجي مٿي تي ڏيندو ان کي قيامت جي ڏينهن هڪ نور عطا ڪيو ويندو.“⁽³⁾ ❀ عمامو قبلي ڏانهن منهن ڪري بيهي ٻڌو.⁽⁴⁾ ❀ عمامي ۾ سنت هي آهي ته اڍائي گز کان گهٽ نه هجي، نه ڇهه گز کان وڌيڪ، ۽ ان جي بندش گنبد نما هجي.⁽⁵⁾ ❀ رومال جيڪڏهن ايترو وڏو هجي جيڪو مٿي کي چڱي طرح ڍڪي ته اهو عمامو ئي آهي ۽ ننڍو رومال جنهن سان صرف هڪ ٻه ور اچي سگهن ٻڌڻ مڪروه آهي.⁽⁶⁾ ❀ عمامي کي جڏهن نئي سري سان ٻڌڻو هجي ته جيئن ٻڌيل آهي ائين کوليو ۽ هڪ مهل زمين تي نه اڇلايو.⁽⁷⁾ ❀ جيڪڏهن ضرورتاً لائو، ۽ ٻيهر ٻڌڻ جي نيت هجي ته هڪ هڪ پيچ کولڻ تي هڪ هڪ گناهه مٽايو ويندو.⁽⁸⁾

عمامي جا پنج طبي فائدا ملاحظه فرمايو: ❀ مٿي اگهاڙي رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس وغيره سڌو سنئون اثر ڪندي آهي ان سان نه

2... فِرْدَوْسُ الْأَخْبَارِ، ۲/۲۶۵، حديث: ۳۲۳۳

3... جامع صغير للسُّيُوطِي، ص ۳۵۳، حديث: ۵۷۲۵

4... كَشْفُ الْإِلْتِبَاسِ فِي اسْتِحْبَابِ اللَّبَاسِ، ص ۳۸

5... فتاوى رضويه، ۲۲/۱۸۶

6... فتاوى رضويه، ۷/۲۹۹

7... فتاوى بنديّة، ۵/۳۳۰

8... فتاوى رضويه، ۶/۲۱۴ ملخصاً

صرف وار بلڪ دماغ ۽ چهرو به متاثر ٿيندو آهي ۽ صحت کي نقصان پهچي سگهي ٿو، تنهن ڪري سنت جي پيروي جي نيت سان عمامو شريف ٻڌڻ ۾ ٻنهي جهانن ۾ عافيت آهي ﴿﴾ طَبِّي تحقيق مطابق مٿي جي سور لاءِ عمامو شريف پائڻ تمام فائديمند آهي ﴿﴾ عمامو شريف پائڻ سان دماغ کي قوت ملندي ۽ حافظو مضبوط ٿيندو آهي ﴿﴾ عمامو شريف ٻڌڻ سان دائمي نزلو ناهي ٿيندو يا ٿيندو ته ان جا اثرات گهٽ ٿيندا آهن ﴿﴾ عمامي شريف جو شِملو هيٺين دڙ جي فالج وغيره کان بچائي ٿو ڇو ته شِملو حرام مغز کي موسمي اثرن مثلاً سردِي گرمي وغيره کان تحفظ فراهم ڪندو آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

لوڻے رَحْمَتِيں قافلے ميں چلو ٻوں گي حل مشكليں قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (9)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (10)

9...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

10...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (11)

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (12)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صَدِيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو

هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي

دُرُودِ پَاڪِ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (13)

11...القول البديع، الباب الثاني، ص277.

12...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص149

13...القول البديع، الباب الاول، ص125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁴⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(7) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽¹⁵⁾

(2) جن شَبِ قدر حاصل ڪري ورتي

¹⁴ ... الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۳۲۹، حديث ۳۱

¹⁵ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي

جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظیم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شبِ قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(رجب المرجب جي هر هفتيوار اجتماع ۾ هي دعا پڙهائي وڃي)

رجب ۾ هي دعا پڙهڻ سنت آهي! جڏهن رجب جو مهينو ايندو ته نبي

اکرم ﷺ الله تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هي دعا پڙهندا هئا:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ -

يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ! تو اسان جي لاءِ رجب ۽ شعبان ۾ برڪتون عطا فرما

۽ اسان کي رمضان تائين پهچا. (المعجم الاوسط للطبراني، ج 3، ص 85، حديث 3939)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ